Rok 1915.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1915.

Nr. 32.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 10. lipca 1915 L. 15.289/pr.

Rozporządzeniem Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. czerwca 1915 Dz. p. p. Nr. 182 zmieniono postanowienia rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 26. marca 1915 Dz. u. p. Nr. 75 o powszechnem uregulowaniu zużywania zboża i mąki i podwyższono dla niektórych klas ludności wyznaczone dotąd ilości dziennego spożycia zboża, chleba i mąki jak następuje:

1) Osoby, zajęte bezpośrednio przy żniwach mogą od 15. lipca 1915 aż do 1. września 1915 spożywać 500 g. zboża lub 400 g. mąki dziennie na głowę (3 kg. 50 dkg. zboża lub 2 kg. 80 dkg. mąki tygodniowo).

2) Dla gospodarzy rolnych oraz uczestników ich gospodarstwa domowego łącznie z robotnikami i pomocnikami, którym jako wynagrodzenie należy się wikt lub zboże i mąka, ustanowiono dopuszczalną ilość spożycia na 400 g. zboża lub 320 g. mąki dziennie na głowę, (2 kg. 80 dkg. zboża lub 2 kg. 24 dkg. mąki tygodniowo).

3) Dla wszystkich ciężko pracujących osób, także jeżeli nie należą do robotników rolnych, ustanowiono dopuszczalną ilość spożycia na 300 g. mąki dziennie na głowę (2 kg. 10 dkg. tygodniowo).

Jako osoby ciężko pracujące uważa się robotników górniczych, robotników ziemnych, robotników w kamieniołomach, robotników leśnych, robotników fabrycznych, pracujących w szychcie nocnej, robotników budowlanych, dalej robotników zajętych w przemyśle fabrycznym lub rękodzielniczym kowalskim i ślusarskim oraz odlewaczy.

Wątpliwości rozstrzyga polityczna Władza powiatowa.

Podwyższenie odnosi się tylko do robotników od 18 lat wieku, w żadnym razie do ich rodzin.

Jako mąkę uważa się wszelkie wyroby młynarskie z wyjątkiem otrąb.

C. k. Namiestnik:
Korytowski w. r.

KRAKÓW — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI